

start

SĂPTĂMÂNĂ

Cum știm cât de lungă trebuie să fie o zi sau o lună, cât ține un an? Ne ghidăm după calendare și după ceas, bineînțeles. Dar cum au fost stabilite la început aceste unități de măsură pentru timp?

Dacă vei spune că au fost stabilite în funcție de mișcările regulate ale Pământului, Lunii și Soarelui, ai dreptate. Mișcările corpurilor cerești, mișcări de rotație și de revoluție, sunt uniforme și deci previzibile, așa că ne putem bizui pe ele pentru a măsura timpul.

Există însă o unitate de măsură pentru timp care nu e determinată de mișcarea corpurilor cerești – săptămâna. Ea a fost stabilită la creație, de Dumnezeu, care a creat lumea în șase zile, iar în a șaptea, în Sabat, S-a odihnit, încheind astfel o săptămână.

În timpul acesta, Dumnezeu a creat pământul și tot ce este pe el, inclusiv omul. Biblia spune că toate aceste lucruri „au fost făcute prin Cuvântul Domnului... Căci El zice și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă” (Psalmi 33,6-9).

Când a creat lumea noastră, Dumnezeu nu a folosit o materie care exista deja, ci a făcut totul din nimic. Totul a apărut la porunca Sa. „... tot ce se vede nu a fost făcut din lucruri care se văd” (Evrei 11,3).

Descoperirile erei noastre atomice i-au convins pe oamenii de știință că materia se poate transforma în energie și invers. Deci putem să înțelegem foarte bine cum o parte din puterea lui Dumnezeu, adică o cantitate de energie, s-a transformat în materie, făcând astfel să ia ființă lumea noastră.

Dumnezeu a hotărât să realizeze procesul creației într-o săptămână. Fără îndoială că ar fi putut termina mai repede, dar El a vrut să ne dea ciclul săptămânal, ca o comemorare a lucrării Sale, și Sabatul, care ne îngăduie să ne oprim din lucrul nostru și să ne odihnim, așa cum a făcut și El.

Porunca a patra (Exod 20,8-11) vorbește despre șase zile ale creației și despre ziua de odihnă, care încheie săptămâna, și ne îndeamnă să păzim Sabatul, așa cum a făcut Dumnezeu. Unitatea de timp la care se face referire aici, când apare cuvântul „zi”, este o zi obișnuită, de douăzeci și patru de ore, așa cum a fost fiecare zi a creației și cum este și astăzi.

Dacă acceptăm raportul biblic despre creație, atunci vom crede că Dumnezeu a făcut lumea noastră și tot ce cuprinde ea, inclusiv omul, în șase zile, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, lăsându-ne astfel un exemplu de urmat.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

>>

1

Duminică

IATĂ CE CRED

- >> Cel mai simplu mod de a descoperi care ne sunt rădăcinile, obârșia, este să luăm Biblia și să începem să citim de la primul capitol. Este singurul punct de plecare sigur, pentru istoria lumii noastre și a oamenilor care o locuiesc. Raportul este simplu: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul” (Geneza 1,1). Biblia spune: „Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd” (Evrei 11,3).
- >> Lui Dumnezeu Îi place diversitatea. În natură nu există două lucruri care să fie perfect identice. Firele de iarbă, fulgii de zăpadă, picăturile de apă, toate sunt diferite unele de altele, dar fiecare își are un loc bine determinat în creația lui Dumnezeu. Tot astfel, nu există doi oameni la fel. Fiecare dintre noi este unic. Dumnezeu ne-a creat ca persoane unice și, în această calitate, fiecare dintre noi are un loc distinct în planul Său. Nu este uimitor să știm că Dumnezeu care a creat lumea ne iubește pe fiecare?
- >> Ce asemănări și ce deosebiri există între procesul creației, care a avut loc la început, și procesul refacerii vieții noastre?

2

Luni

CE ÎNCEARCĂ EI SĂ SPUNĂ?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- >> „Dumnezeu este Creator al tuturor lucrurilor și El a așezat în Scriptură raportul autentic al activității Sale creatoare. În șase zile Dumnezeu 'a făcut cerurile și pământul' și toate ființele vii de pe pământ și S-a odihnit în ziua a șaptea a acelei prime săptămâni. În acest fel, El a stabilit Sabatul ca un monument permanent al încheierii lucrării Sale creatoare. Primul bărbat și prima femeie au fost făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, ca o încoronare a lucrării creației, dându-li-se stăpânire peste pământul întreg și fiind însărcinați cu răspunderea de a se îngriji de el. Când lucrarea de creare a lumii a fost terminată, ea era 'foarte bună', declarând slava lui Dumnezeu.” – *AZȘ cred...*
- >> „Zilele raportului biblic cu privire la creație indică perioade literale de 24 de ore. Tipică pentru felul în care oamenii lui Dumnezeu din Vechiul Testament măsurau timpul este expresia 'o seară și o dimineață' (Geneza 1,5.8.13.19.23.31) și care specifică zile individuale, cu ziua începând seara sau la apusul soarelui (Levitic 23,32). Cele Zece Porunci oferă o altă dovadă a faptului că raportul genezic al creației implică zile literale. În porunca a patra, Dumnezeu spune: 'Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău; să nu faci nicio lucrare în ea. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o' (Exod 20,8-11).” – *Comentariul biblic AZȘ*
- >> „Sabatul a fost sfințit la creație. Fiind rânduit pentru om, originea sa este timpul acela când 'stelele dimineții izburneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie' (Iov 38,7). Pacea odihnei asupra lumii, deoarece pământul era în armonie cu cerul. 'Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune' și El S-a odihnit în bucuria lucrării Sale încheiate (Geneza 1,31). Deoarece El S-a odihnit în Sabat, 'Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o' – a pus-o deoparte pentru un scop sfânt. El i-a dat-o lui Adam ca o zi de odihnă. Era un semn de aducere-aminte a lucrării de creație și, în felul acesta, un semn al puterii lui Dumnezeu și al iubirii Sale. Scriptura zice: 'El a lăsat o aducere-aminte a minunilor Lui.' (Geneza 2,3; Psalmi 111,4).” – Ellen White, autoare inspirată

3

Marti

EI ȘI?

- >> La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. Pământul era pustiu și gol și peste fața adâncului era întuneric” (Geneza 1,1.2). E greu să faci ceva pe întuneric, fără lumină, așa că Dumnezeu a început cu aceasta. De fapt, El a făcut ziua și noaptea, despărțind lumina de întuneric (Geneza 1,4). Apoi, a urmat crearea atmosferei în jurul Pământului; rolul ei era să „țină sub control” temperatura planetei și să o facă potrivită pentru ca planeta să fie locuită (vers. 6-8). În cea de a treia zi, Dumnezeu a poruncit ca apele să „se strângă” în mări și oceane, așa încât să se arate uscatul, sau pământul. Apoi, pe acest pământ, Dumnezeu a creat vegetația. Pământul începea să arate frumos, cu tot felul de plante, în diferite stadii de dezvoltare (vers. 9-13). Apoi au fost făcute Soarele și Luna, ca să slujească drept surse de lumină, ca să regleze și să stabilească definitiv deosebirea dintre zi și noapte și succesiunea lor, precum și a lunilor și a anilor (vers. 20-23). În cea de a cincea zi, au fost create viețuitoarele care trăiesc în ape și în aer (vers. 20-23). Apoi, Dumnezeu a făcut animalele care trăiesc pe uscat, inclusiv târătoarele și insectele. Biblia spune că Dumnezeu a făcut „fiare pământești”, referindu-se probabil la toate animalele care trăiesc pe uscat (vers. 24.25).
- >> Dar lipsea ceva. Printre toate făpturile create, nu era niciuna care să poată gândi asemenea Lui. Așa că El a spus: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră” (Geneza 1,26). Pentru aceasta, Dumnezeu a luat țărână și a modelat un corp așa cum modelează un sculptor lutul. Din punct de vedere al formei, era perfect, dar îi mai lipsea ceva ca să fie complet – viața. Acelui corp inert, Dumnezeu „i-a suflat în nări suflare de viață” (Geneza 27). În felul acesta, Dumnezeu a pus în om „scânteia de viață”, principiul vieții. Astfel, omul a devenit o ființă inteligentă, conștientă, care poate gândi.

4

Miercuri

DUMNEZEU SPUNE...

- >> **Geneza 1,1**
„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”
- >> **Geneza 2,7.22**
„Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.”
- >> **Geneza 2,2.3**
„În ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea, pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.”
- >> **1 Cronici 16,24-27**
„... povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele, minunile Lui! Căci Domnul este mare și foarte vrednic de laudă, El este de temut mai presus de toți dumnezeii; căci toți dumnezeii popoarelor sunt idoli, dar Domnul a făcut cerurile. Măreția și strălucirea sunt înaintea Feței Lui, tăria și bucuria sunt în locașul Lui.”
- >> **Psalmi 33,6**
„Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului și toată oștirea lor, prin suflarea gurii Lui.”
- >> **Isaia 40,18-26**
„Cu cine voiți să asemănați pe Dumnezeu? Și cu ce asemănare îl veți asemăna? Meșterul toarnă idolul, și argintarul îl îmbracă cu aur și-i toarnă lăntișoare de argint. Iar cine este sărac alege ca dar un lemn care nu putrezește; își caută un meșter iscusit, ca să facă un idol, care să nu se clatine. 'Nu știți? N-ați auzit? Nu vi s-a făcut cunoscut de la început? Nu v-ați gândit niciodată la întemeierea pământului?' El stă deasupra cerului pământului și locuitorii lui sunt ca niște lăcuste înaintea Lui; El întinde cerurile ca o maramă subțire, și le lățește ca un cort, ca să locuiască în el. El prefăce într-o nimica pe voievozi și face o nimica din judecătorii pământului. De abia sunt sădiți, de abia sunt semănați, de abia li s-a înrădăcinat tulpina în pământ: și El suflă peste ei, de se usucă, și un vârtej îi ia ca pe niște paie. 'Cu cine Mă veți asemăna, ca să fiu deopotrivă cu el?' zice Cel Sfânt. 'Ridicați-vă ochii în sus și priviți! Cine a făcut aceste lucruri? Cine a făcut să meargă după număr, în șir, oștirea lor? El le cheamă pe toate pe nume; așa de mare e puterea și tăria Lui, că una nu lipsește.’”
- >> **Romani 1,20**
„Însușirile nevăzute ale Lui... se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele, în lucrurile făcute de El.”

5

Joi

CE LEGĂTURĂ ARE CU MINE?

- >> După șase zile, creația a fost terminată. Biblia spune: „În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit” (Geneza 2,2). Dumnezeu nu obosește niciodată. Nu avea nevoie de odihnă pentru că S-ar fi simțit obosit sau slăbit, ci „a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o” (Geneza 2,3). Aceasta înseamnă că El a declarat-o sfântă și a pus-o deoparte, pentru un scop sfânt. Dar nu a fost numai ziua cu care s-a încheiat săptămâna creației. Dumnezeu a intenționat ca, și după aceea, fiecare a șaptea zi să fie pusă deoparte, pentru ca noi să ne odihnim și să ne aducem aminte de minunata istorie a creației. Lucrul acesta este arătat cu claritate în porunca despre Sabat: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești... (Exod 20,11).
- >> Astfel, Sabatul este ca un indicator, care ne arată că trebuie să ne oprim din lucrul nostru obișnuit, dar este și o invitație de a ne bucura de părtășia cu Dumnezeu, Creatorul nostru. Ziua aceasta a fost prevăzută ca un popas în alergarea vieții.

6

Vineri

CUM SE ÎNTÂMPLĂ?

- >> Când ne gândim la crearea lumii, știm că nu suntem singuri. Mica noastră lume este o parte din imensul Univers al lui Dumnezeu, iar Universul este atât de mare, încât nu putem să-l cuprindem cu mintea și nici să ni-l imaginăm în toată imensitatea sa.
- >> Într-o noapte senină, putem vedea cu ochiul liber cam 6.000 de stele. Cu o lunetă, am mai putea vedea câteva mii. Cu telescoapele, am ajunge mult mai departe – cam la 200 de milioane, câte se pot vedea cu telescopul de la Mount Palomar, care are o deschidere, diametrul lentilei, de 5,08 m. Dar mai avem încă foarte mult până să putem număra stelele. Suntem încă foarte departe.
- >> Dumnezeu a creat toate stelele, planetele și celelalte corpuri cerești. El le-a așezat pe orbitele lor, care se intersectează unele cu altele, și a rânduit sistemele din care fac parte. Cât de nemărginită este puterea Sa! Dar Același Dumnezeu susține și Se îngrijește personal

de fiecare părticică a Universului. El cunoaște nevoile fiecărei ființe și o iubește ca și cum ar fi singura care există. Lucrul acesta este adevărat și cu privire la lumea noastră. El a creat-o și continuă să o susțină. El este Creatorul oricărei familii de pe pământ și îl cunoaște personal pe orice om.

- >> Raportul creației ne asigură că toți oamenii alcătuiesc o singură familie, pentru că toți au aceeași origine. Pavel spune că Dumnezeu „a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului” (Fapte 17,26). Nu este normal să existe sentimentul că o naționalitate este mai bună decât alta sau o culoare a pielii este de preferat alteia. Indiferent de rasă, de sex sau de educație, toți suntem una în Dumnezeu, egali înaintea Sa.